

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISC
DOSAR NR.....,2010

DECIZIA CIVILA
PREȘEDINTE :
JUDECĂTOR:JUDECĂTOR : GREFIER

S-au luat în examinare recursurile formulate de pârâtele recurent Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și Administrația Finanțelor Publice Arad împotriva sentinței civile nr.....2010 pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul nr. ....../2008, în contradictoriu cu reclamanta intimata SC X CO SRL Arad, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă pentru pârâta recurentă Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad consilier juridic....., lipsă fiind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care consilier juridic .....depune la dosar delegație pentru reprezentarea în cauză a pârâtei recurente Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și arată că nu mai are alte

cereri de formulat.

N

em aifii nd alte cereri și nici excepții, Curt ea aco rdă cuv ânt ul în dez bat ere a rec urs urilo r.

R

repr eze nta nta pâr âtei rec ure nte Direc ția Ge ner ală a Fin anț elor Pub lice Ara d soli cită ad mit ere a rec urs

urilor, modificarea sentinței atacate în sensul respingerii acțiunii reclamantei intime, fără cheltuieli de judecată.

CURTEA

Deliberând asupra recursului, constată următoarele:

!. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Arad sub nr. ....../2008 la data de 7 noiembrie 2008, reclamanta SC X CO SRL a chemat în judecată pe pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea în totalitate a actelor administrative, respectiv Decizia privind modificarea bazei de impunere cu numărul de înregistrare ..... emise la data de 06.05.2008 de către ANAF- Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad - Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală având numărul de înregistrare ..... emisă la data de 06.05.2008 de către ANAF- Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad, raportului de Inspecție fiscală încheiat la data de 05.05.2008 de către Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad, Activitatea de Inspecție Fiscală Arad.

În motivare, reclamanta a arătat că în urma inspecției fiscale efectuate la data de 05.05.2008 de către inspectorii fiscali din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Arad, s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. ....../05.05.2008, în cadrul căruia organul fiscal a constatat anumite neregularități raportat la prevederile Legii nr. 571/2003 și a Legii nr. 29/2002. A mai arătat că în urma acestui raport de inspecție fiscală s-a emis Decizia privind modificarea bazei de impunere cu numărul

de înregistrare nr. ....emisă la data de 06.05.2008 și Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată având numărul de înregistrare ..... emisă la data de 06.05.2008 de către ANAF- Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad, stabilindu-se în sarcina sa obligații suplimentare de plată pe care le consideră nelegale.

Reclamanta a arătat că, prin contestația formulată a contestat atât raportul de inspecție fiscală nr. ..../05.05.2008 cât și Decizia privind modificarea bazei de impunere cu numărul de înregistrare nr. ....emisă la data de 06.05.2008 și Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată având numărul de înregistrare .... emisă la data de 06.05.2008 de către ANAF- Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad.

Printr-o precizarea ulterioară de acțiune reclamanta a arătat că înțelege să cheme în judecată atât ANAF- Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad, cât și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad.

II. Prin sentința civilă nr.....2009 pronunțată în dosarul nr. ..../2008 Tribunalul Arad a respins excepția lipsei calității procesual pasive a Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Arad; a admis în parte acțiunea în contencios administrativ fiscal exercitată de reclamanta SC X Co SRL în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad și Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad; a anulat în parte Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.....2008 emisă de A.F.P.M Arad, precum și raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 05.05.2008, întocmit de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad și Decizia nr. ..../06.08.2008 emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad, pentru suma de 6.785 lei reprezentând TVA înscrise în factura fiscală.....2007 emise de SC D SRL aferentă sumei de .....lei precum și majorările de întârziere aferente, a menținut în rest obligațiile fiscale calculate în decizia de impunere ca legale; a respins capătul de cerere din acțiunea reclamantei pentru anularea Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere cu nr.....2008 emisă de A.F.P.M Arad, ca lipsită de interes; a respins acțiunea reclamantei formulată împotriva pârâtei Agenția Națională de Administrare Fiscală, pentru lipsa calității procesual pasive, ca inadmisibilă; a obligat reclamanta să plătească cheltuieli de judecată în sumă de ..... lei reprezentând onorariu de expert.

Pentru a pronunța această hotărâre prima instanță a reținut că excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad este neîntemeiată și a fost respinsă întrucât DGFP este emitentul Deciziei nr.....2008 prin care s-a soluționat contestația formulată de reclamantă împotriva Deciziei de impunere nr.....2008 emisă de a AFP Arad iar din acțiunea formulată de reclamantă rezultă în mod cert că se invocă și nelegalitatea deciziei emise de DGFP Arad, ca atare are calitate de pârât în cauză.

Tribunalul Arad a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a Agenției Naționale de Administrare Fiscală ca fiind întemeiată, întrucât în cauză ANAF nu este emitentul vreunui act administrativ a cărui nelegalitate reclamanta să o invoce, astfel că în cauză ANAF nu are calitatea de pârât.

Pe fond, Tribunalul Arad a reținut că reclamanta atacă Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr.....2008 încheiată de Activ de Inspecție Fiscală din cadrul DGFP a Județului Arad.

Din coroborarea dispozițiilor legale art. 110 alin. 3 din OG nr. 92/2003 cu art. 205 și art. 206 din aceeași act normativ prima instanță a reținut că pot fi contestate atât titlurile de creanță prin care s-au stabilit și individualizat creanțe fiscale cât și

*

actele administrative prin care nu s-au stabilit impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului consolidat, contestațiile putând fi formulate în condițiile alin. 5 din art. 205 Cod procedură fiscală, de persoana care participă la realizarea venitului și care se consideră lezată în drepturile sale.

Tribunalul a constatat că petenta contestă un act administrativ prin care nu au fost stabilite obligații la bugetul general consolidat al statului, în raport de dispozițiile art. 205 alin. 2 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată după cum reclamanta nu a motivat cu privire la Decizia nr.....2008 de nemodificare a bazei de impunere a cărei anulare se solicită, și nici nu a demonstrat lezarea interesului legitim, respectiv vătămarea dreptului subiectiv ocrotit de lege prin emiterea actului administrativ contestat, iar în condițiile în care obiectul contestației trebuie să îl constituie așa cum prevăd dispozițiile art. 205 alin. 2 Cod procedură fiscală, numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, astfel că instanța de fond, a respins ca lipsit de interes capătul de cerere privind anularea deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr.....2008.

instanța de fond a că prin Decizia nr.....2008 organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina reclamantei obligații fiscale suplimentare de plată în sumă totală de .....lei. Prin contestație formulată împotriva Deciziei nr.....2008 societatea contestatoare a precizat că suma totală contestată este în cuantum de .....lei deși obligațiile fiscale calculate sunt în sumă totală de .....lei, reprezentând .....lei taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, ...lei impozit pe profit datorat de persoane juridice române, ... lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, ... lei impozit pe veniturile obținute din România de nerezidenți, persoane juridice nerezidente, ... lei majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile obținute din România de nerezidenți, ... lei impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice și ..... lei majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice.

Instanța de fond a constatat că prin Decizia nr.....emisă de Serviciul soluționare contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Arad, s-a decis desființarea în parte a Deciziei de impunere nr. ....2008 pentru suma de ..... lei TVA și .....lei majorări ,de .....lei impozit pe profit și .....lei majorări de întârziere, dispunând efectuarea unei alte inspecții fiscale pentru aceeași persoană verificată. Organul fiscal a dispus desființarea deciziei pentru capătul de cerere privind cheltuielile cu dobânda aferentă ratei de leasing, amortizarea și asigurarea, TVA și accesoriile aferente derivând din contractul de leasing având ca obiect bunuri industriale, astfel că verificarea legalității actului administrativ raportat la acest capăt de cerere nu are temei legal în condițiile în care reclamantei deși i s-a pus în vedere atât de către organul fiscal prin înscrisurile depuse la dosarul cauzei, cât și de către instanța de fond în baza rolului activ reglementată de art. 129 Cod procedură civilă, aceasta nu a contestat și nu a solicitat pe această cale și anularea Deciziei nr.....2008 emisă de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, respectiv a Deciziei de impunere nr.....2008 emisă de organul fiscal prin care s-au stabilit obligații fiscale în sarcina societății debitoare, astfel că tribunalul a respins acțiunea reclamantei ca neîntemeiată, pentru acest capăt de cerere.

Tribunalul a reținut referitor la impozitul pe veniturile persoanelor nerezidente, că reclamanta nu a declarat și nu a virat la bugetul de stat impozitul pe veniturile realizate în România de către nerezidenți. În perioada 2004-2007, reclamanta a organizat diverse spectacole atât în aer liber cât și în cluburile în care își desfășoară activitatea, cu participarea unor artiști interpreți străini, încheind în acest sens o serie

de contracte cu agenții de impresariat artistic (.....) sau cu interpretul în mod direct, cum a fost cazul lui..... Cu excepția celui din urmă, sumele de bani au fost achitate de către X SRL către agențiile de impresariat, iar A a furnizat organizatorului un certificat de rezidență fiscală.

Potrivit art. 114 Codul fiscal „ Impozitul stabilit prin prezentul capitol denumit în continuare impozit pe veniturile obținute din România de nerezidenți, se aplică asupra veniturilor brute impozabile obținute din România. Veniturile impozabile obținute din România indiferent dacă veniturile sunt primite în România sau în străinătate sunt venituri din activități sportive și de divertisment desfășurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoane care participă efectiv la asemenea activități sau de către alte persoane".Raportând starea de fapt la cadrul legal incident tribunalul a reținut că, rezultă fără nici un echivoc că pretențiile analizate în cauză se încadrează în categoria activităților impozabile iar impozitul pe venit se calculează asupra sumei brute înscrise în contract, astfel că, în mod corect organele de control fiscal au calculat acest impozit în conformitate cu Titlul V, capitolul I din Legea nr.571/2003, Codul fiscal ținând seama și de Legea nr. 29/2002 - Convenția de evitare a dublei impunerii România - Germania pentru cazul viramentelor făcute către A determinând concomitent și accesoriile aferente creanței principale până la data de 25.04.2008.

Cu privire la cota de impozitare a acestor venituri, instanța de fond a apreciat că în mod întemeiat organele fiscale au aplicat cota de impozit prev. de art. 118 (1) Cod fiscal, susținerea reclamantei că s-ar aplica cota zero, neavând nici o justificare legală, în condițiile în care convenția evitării dublei impunerii prevede în mod expres și limitativ, cazurile în care se aplică cota de impozitare zero pentru fiecare tip de venit. Cu privire la modalitatea de calcul a sumei datorate, instanța de fond a apreciat că potrivit art. 116 (5) „ Impozitul se calculează, respectiv se reține în momentul plății venitului și se virează la bugetul de stat până la 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reține și se varsă în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua reținerii impozitului pentru nerezidenți".

Cu privire la corectitudinea sumelor calculate debit în sarcina reclamantei, instanța de fond a reținut că expertul este de acord atât cu modul de calcul a impozitului pe veniturile persoanelor rezidente, cu cotele de impozitare aplicate cât și cu modul de calcul ai majorărilor de întârziere, iar în ceea ce privește diferențele în minus de .... lei în cazul impozitului pe veniturile persoanelor nerezidente, ...lei în cazul majorărilor de întârziere și .... lei în cazul penalităților, diferențe care provin în opinia expertului, din utilizarea unui curs valutar eronat, instanța a apreciat că în mod corect organele de inspecție fiscală au dat eficiență prevederilor art. 116 alin. 5 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și au folosit cursul valutar corect comunicat de BNR valabil în ziua plății venitului, pentru calcularea impozitului pe veniturile persoanelor nerezidente. Tribunalul a reținut că sumele stabilite cu ocazia inspecției fiscale, sunt calculate în conformitate cu prevederile art. 116 alin. 5 din Legea nr. 571/2003 astfel că reclamanta datorează obligații fiscale în sumă de .....lei reprezentând impozit pe veniturile persoanelor nerezidente, majorări de întârziere în sumă de ..... lei, respectiv ..... lei penalități.

Cu privire la celelalte capete de cerere constând în obligații fiscale suplimentare reprezentând impozitul pe profit în sumă de ..... lei înregistrate de reclamantă în luna ianuarie 2007, reprezentând avans pentru concertul ce trebuia susținut de B S, concert ce nu a mai avut loc, instanța de fond a reținut

opinia formulată de către expertul contabil în raportul de expertiză contabilă, potrivit căreia în mod corect organele de control au considerat că operațiunea reprezintă un avans și nu reprezintă o cheltuială deductibilă.

Referitor la suma de .....lei cuprinsă în factura nr. ....emisă de D SRL instanța de fond a constatat că această cheltuială ar fi fost efectuată în scopul reclamei și publicității, astfel că în mod corect în baza art. 21 alin. (2) lit. (d) și alin. 3 lit (a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal societatea a încadrat serviciile aferente și cheltuielile cu serviciile ca fiind de natura cheltuielilor deductibile.

În considerarea faptului că suma de .....lei reprezintă o cheltuială de reclamă și publicitate ce are ca scop difuzarea în public a unor informații privind activitatea societății, prin intermediul mijloacelor de comunicare în masă,-pentru ... atragerea interesului public asupra unor mărfuri sau servicii, tribunalul a apreciat că în mod corect au încadrat acordarea produselor de pizzerie în categoria cheltuielilor de reclamă și publicitate acordate în scopul creșterii vânzărilor societății, fiind relevant faptul că expertul contabil în justificarea motivației date asupra acestei chestiuni arată în mod riguros că, „ factura nr.....2007 în suma de .....lei emisă de D SRL în baza contractului din 01.02.2007 conduce la concluzia că factura acoperă contravaloarea celor ..... de pizza, la un preț mediu ..... lei/bucată, ceea ce face greu de acceptat că o asemenea cantitate a fost consumată de angajații proprii și eventualii oaspeți în decurs de 30 de zile de la semnarea contractului. De asemenea data facturii fiscale, situată între evenimentele 01 Martie și 08 Martie se coroborează cu susținerile reclamantei, că, într-adevăr reprezintă produse ce au fost distribuite în scopul atragerii de clienți. Realitatea contractului valabil încheiat, și factura fiscală emisă pentru suma de .....lei și ..... lei TVA, sunt elemente suficiente care să justifice cheltuielile cu reclama și publicitatea ca o cheltuială deductibilă fiscal.

Contrar susținerii organelor fiscale care arată că reclamanta nu a făcut dovada unui contract scris conform prevederilor art. 21 alin. (1), (2) și (3) din Legea 571/2003, a cheltuielilor de reclamă și publicitate efectuate în scopul popularizării firmei, tribunalul a constatat că prin contractul de catering cu SC D SRL reclamanta a făcut dovada că aceste cheltuieli se includ în categoria cheltuielilor de reclame și publicitate, aspect care se coroborează și cu faptul că reclamanta a făcut dovada că suma de ..... lei reprezintă TVA deductibilă conform facturii fiscale nr. ....2007, instanța însușindu-și în această perspectivă opinia expertului contabil, motiv pentru care a admis capătul de cerere în sensul acceptării sumei de .....lei-TVA ca deductibilă fiscal.

Tribunalul a mai constatat și faptul că, contractul de catering încheiat cu SC D SRL respectă cerințele legale impuse de lege și a fost executat în realitate în scopul atragerii de clienți, dovadă în acest sens fiind și publicitatea făcută de către societate prin intermediul media pentru distribuirea gratuită a produselor în cluburile „.....și cu ocazia zile de 1 Martie , respectiv 8 Martie și a avut în vedere și faptul că pârâta nu a contestat realitatea serviciilor și nici nu a formulat vreo obiecție !a raportul de expertiză contabilă cu privire la această problemă.

Cu privire la celelalte obligații fiscale suplimentare în sumă totală de ...lei reprezentând: servicii hoteliere pentru personalul nesalarat și TVA aferent în sumă de ..... lei; pentru suma de .... lei reprezentând TVA de pe bonuri fiscale fără a deține factura fiscală pentru achiziții; pentru suma totală de .....lei reprezentând contravaloarea facturii nr.....2004 emisă în baza contractului încheiat cu SC T, tribunalul a constata că în condițiile în care reclamanta nu a prezentat documente din care să rezulte că respectivele cheltuieli au fost efectuate în folosul operațiunilor taxabile , societatea nu beneficiază de dreptul de deducere a TVA

aferent, acestor cheltuieli, astfel că în mod corect organele fiscale au stabilit în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (3) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, că societatea nu beneficiază de dreptul de deducere al TVA aferentă prestărilor de servicii deoarece nu a făcut dovada realității și necesității acestora pentru nevoile firmei, astfel că în mod întemeiat au procedat la neacordarea dreptului de deducere a TVA aferent sumelor înscrise în factura nr. ....2004.

Instanța de fond a reținut că legalitatea și corectitudinea calculului sumelor datorate de către societate este confirmată și în expertiza contabilă depusă la dosarul cauzei, astfel că pentru toate motivele reținute Tribunalul Arad a admis în parte acțiunea reclamantei și a anulat parțial actele administrative atacate cu privire la suma de ..... reprezentând TVA aferent sumei de .....lei conform facturii fiscale.....2007" emisă de SC D SRL și a menținut actele administrativ fiscale contestate emise de pârâtă pentru toate celelalte obligații fiscale legal datorate de către reclamantă, iar în baza art. 274 Cod procedură civilă, a obligat reclamanta la plata cheltuielilor de judecată în sumă de ..... reprezentând onorariu de expert conform decontului aprobat depus la dosarul cauzei.

III. împotriva acestei hotărâi au declarat recurs pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și Administrația Finanțelor Publice Arad.

Prin recursul formulat pârâta recurentă Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad a solicitat admiterea recursului, modificarea sentinței civile atacate în sensul respingerii în totalitate a acțiunii în contencios administrativ, menținerea Deciziei de impunere nr.....2008 emise de AFP Arad și a Deciziei nr. 389/06.08.2008 emise de DGFP Arad, ca temeinice și legale.

În motivarea recursului pârâta recurentă Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad arată că instanța de fond în mod greșit a reținut că suma de .....lei cuprinsă în factura nr.....2007 emisă de D S.R.L. ar fi fost efectuată în scopul reclamei și publicității, soluția fiind lipsită de temei legal și a fost data cu încălcarea dispozițiilor legale. Se susține că reclamanta a înregistrat în evidența sa contabilă în contul 6588 „Alte cheltuieli de exploatare” suma de .....lei care reprezintă servicii de catering, așa după cum rezulta din factura nr.....2007 emisă de S.C. D S.R.L. În acțiunea formulată, reclamanta susține că potrivit contractului de catering încheiat cu S.C. D S.R.L. aceasta se obliga să livreze produsele de pizzerie, potrivit comenzilor efectuate de către petenta, pentru organizarea evenimentelor majore pe care societatea le distribuie în mod gratuit consumatorilor în scop de reclama și publicitate, reclamanta precizând că obiectul sau principal de activitate îl reprezintă organizarea de spectacole și discoteci. Organele de inspecție fiscală au încadrat acordarea produselor de pizzerie în categoria cheltuielilor de protocol, deductibile limitat la calculul impozitului pe profit, potrivit art. 21 alin. (1), alin. (2) lit. d) și alin. 3 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal. Cheltuielile de protocol reprezintă cheltuielile ocazionate de acordarea de cadouri, tratații și mese partenerilor de afaceri, efectuate în scopul afacerii în timp ce cheltuielile de reclama și publicitate au ca scop difuzarea în public a unor informații privind activitatea societății, prin intermediul mijloacelor de comunicare în masă, pentru atragerea interesului public asupra unor mărfuri sau servicii.

Se arată că din analiza conținutului facturii nr.....2007 emisă de S.C. D S.R.L. reiese faptul că serviciile oferite reprezintă servicii de catering astfel încât nu poate fi reținută susținerea societății că aceste cheltuieli sunt cheltuieli de reclama și publicitate, totodată societatea nu a prezentat niciun document din care să rezulte că aceasta cheltuiala ar fi fost efectuată în scopul

reclamei si publicității, asa incit aceste cheltuieli cu serviciile de catering sunt de natura cheltuielilor de protocol cu deductibilitate limitata, astfel ca in mod/legal organele de inspectie fiscala au stabilit ca nedeductibile fiscal cheltuirile in suma de ...lei, in condițiile in care societatea a depășit cota legala a cheltuielilor de protocol prevăzuta pe anul 2007, solicitând respingerea ca neîntemeiata a actiunii

reclamantei pentru acest capăt de cerere.

Pârâta recurentă arată referitor la taxa pe valoarea adăugata in lei, aferenta cheltuielilor in suma de .....lei, că reclamanta a depășit in trimestrul I din anul 2007 cota legala a cheltuielilor de protocol astfel incat organele de inspectie fiscala au stabilit ca nedeductibile la calculul profitului impozabil suma de .....lei reprezentând servicii de catering încadrate in categoria cheltuielilor de protocol, iar organele de inspectie fiscala au determinat taxa pe valoarea adăugata de plata in suma de .....lei aferenta diferenței suplimentare de cheltuieli de protocol stabilite ca nedeductibile fiscal la capitolul impozit pe profit, potrivit art. 128 alin. 8 lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborat cu pct. 11 si 12 al titlului VI din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003. Astfel depășirea limitelor cheltuielilor de protocol constituie livrare de bunuri pentru care se colectează taxa pe valoarea adăugata daca societatea a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugata pentru achizițiile care depășesc plafoanele.

Se arată că cheltuielile cu serviciile de catering in suma de .....lei sunt cheltuieli de protocol, nedeductibile la calculul impozitului pe profit pe motiv ca societatea a depășit in perioada respectiva plafonul cheltuielilor de protocol. Iar reclamanta nu contesta - modul de calcul a taxei pe valoarea adăugata ci invoca prevederi legale aplicabile in materie de impozit pe profit referitoare la încadrarea cheltuielilor de reclama si publicitate, astfel că organele de inspectie fiscala in mod legal au stabilit in sarcina societății taxa pe valoarea adăugata in suma de .....lei, motiv pentru care solicită admiterea recursului pentru aceasta suma, iar conform principiului de drept accesorium sequitur principalem solicită menținerea majorărilor de întârziere aferente debitului in suma de .....lei reprezentând taxa pe valoarea adăugata.

IV. Prin recursul formulat pârâta recurentă Administrația Finanțelor Publice Arad solicită admiterea recursului și modificarea sentinței civile atacate în sensul respingerii în totalitate a acțiunii în contencios administrativ, menținerea Deciziei de impunere nr.....2008 emise de AFP Arad și a Deciziei nr.....,2008 emise de DGFP Arad, ca temeinice și legale.

În motivarea recursului pârâta recurentă arată că reclamanta a înregistrat in evidenta sa contabila in contul 6588 „Alte cheltuieli de exploatare” suma de .....lei care reprezintă servicii de catering, așa după cum rezulta din factura nr.....2007 emisa de S.C. D S.R.L. Se susține că organele de inspectie fiscala au încadrat acordarea produselor de pizzerie in categoria cheltuielilor de protocol, deductibile limitat la calculul impozitului pe profit, art. 21 alin. (1), alin. (2) lit. d) si alin. 3 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal precizând că pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare. Cheltuielile de protocol reprezintă cheltuielile ocazionate de acordarea de cadouri, tratații si mese partenerilor de afaceri, efectuate in scopul afacerii in timp ce cheltuielile de reclama si publicitate au ca scop difuzarea in public a unor informații privind activitatea societății, prin intermediul mijloacelor de comunicare in masa, pentru atragerea interesului public asupra unor mărfuri sau servicii, iar din analiza conținutului facturii

.....2007 emisa de S.C. D S.R.L. reiese faptul ca serviciile, oferite reprezintă servicii de catering astfel incit nu poate fi reținuta susținerea societății ca aceste cheltuieli sunt cheltuieli de reclama si publicitate, reclamanta neprezentând niciun document din care sa rezulte ca aceasta cheltuiala ar fi fost efectuata in scopul reclamei si publicității, asa incit aceste cheltuieli cu serviciile de catering sunt de natura cheltuielilor de protocol cu deductibilitate limitata, in mod legal organele de inspectie fiscala stabilind ca nedeductibile fiscal cheltuielile in suma de .....lei, in condițiile in care reclamanta a depășit cota legala a cheltuielilor de protocol prevăzuta pe anul 2007.

Se mai arată că reclamanta a depășit in trimestrul I din anul 2007 cota legala a cheltuielilor de protocol astfel incat organele de inspectie fiscala au stabilit ca nedeductibila la calculul profitului impozabil suma de .....lei reprezentând servicii de catering încadrate in categoria cheltuielilor de protocol, iar organele de inspectie fiscala au determinat taxa pe valoarea adăugata de plata in suma de ..... lei aferenta diferenței suplimentare de cheltuieli de protocol stabilite ca nedeductibile fiscal la capitolul impozit pe profit, potrivit art. 128 alin. 8 lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal coroborat cu pct. 11 si 12 ale titlului VI din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003.

Recurenta arată că depășirea limitelor cheltuielilor de protocol constituie livrare de bunuri pentru care se colectează taxa pe valoarea adăugata daca societatea a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugata pentru achizițiile care depășesc plafoanele, iar cheltuielile cu serviciile de catering in suma de .....lei sunt cheltuieli de protocol, nedeductibile ia calculul impozitului pe profit pe motiv ca societatea a depășit in perioada respectiva plafonul cheltuielilor de protocol, iar reclamanta nu contesta modul de calcul a taxei pe valoarea adăugata ci invoca prevederi legale aplicabile in materie de impozit pe profit referitoare la încadrarea cheltuielilor de reclama si publicitate.

Recurenta Administrația Finanțelor Publice Arad consideră că organele de inspectie fiscala in mod legal au stabilit in sarcina societății taxa pe valoarea adăugata in suma de ..... lei, motiv pentru care solicită admiterea recursului pentru aceasta suma, iar conform principiului de drept accesorium sequitur principalem solicită menținerea majorărilor de întârziere aferente debitului in suma de .....lei reprezentând taxa pe valoarea adăugata.

V. Analizând hotărârea recurată prin prisma motivelor de recurs invocate, dar și din oficiu, sub toate aspectele, conform art.304¹ Codul de procedură civilă, Curtea reține că recursul este întemeiat pentru următoarele considerente:

Obiectul recursului îl constituie dispoziția instanței de fond de anulare parțială a deciziei de impunere ...../2008 emisă de Administrația Finanțelor Publice Arad, a R.I.F din 05.05.2008 și a deciziei ...../2008 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad contestate de reclamanta S.C. X S.R.L., respectiv în ce privește suma de ..... lei reprezentând TVA din factura nr.....2007 în valoare de ..... lei (..... cu TVA) emisă de SC D SRL precum și pentru majorările de întârziere aferente.

Factura a fost emisă pentru serviciile de catering prestate reclamantei de SC D S.R.L.

Reclamanta intimată, în cererea de chemare în judecată, pretinde că produsele au fost distribuite gratuit propriilor clienți, cu titlu de reclamă, în scopul atragerii de clienți, cu ocazia evenimentelor majore organizate de reclamantă (Valentines Day, 1 martie, 8 martie, etc), aspect relevant în condițiile în care obiectul principal de

activitate îl constituie organizarea de spectacole. De aceea, susține reprezintă o cheltuială deductibilă, în sensul art. 21 al. 1 Cod fiscal.

Prima instanță a acceptat acest argument și a reținut că probele administrate în cauză dovedesc că produsele (..... de pizza a ..... lei/bucată) au fost consumate în termen de 30 de zile de la semnarea contractului ceea ce face credibil că ele au fost destinate clienților, în scop de reclamă, și nu angajaților proprii.

Recurentele contestă însă că această produsele achiziționate în temeiul contractului de catering ar fi fost distribuite în scop de reclamă (susțin că reclamanta nu a prezentat nici un document în acest sens) și pretind că suma plătită pentru achiziționarea lor reprezintă o cheltuială de protocol ce are deductibilitate limitată.

Așadar, Curtea este chemată să stabilească natura cheltuielilor efectuate de reclamanta intimată cu serviciile de catering pentru care s-a emis factura în discuție

în primul rând Curtea constată că reclamanta nu a propus nicio dovadă din care să rezulte modalitatea în care au fost consumate produsele achiziționate de la SC D S.R.L. Prima instanță și-a motivat soluția plecând de la prezumția că, de vreme ce factura a fost emisă în data de 3 martie 2007, produsele au fost destinate spectacolelor organizate cu ocazia zilelor de 1 și 8 martie, așa cum susține reclamanta (de asemenea, raportul de expertiză întocmit în cauză pleacă de la aceeași presupunere). Dosarul cauzei nu conține însă nicio dovadă a spectacolelor organizate în acea perioadă. În aceste condiții, prezumția instanței de fond este insuficientă pentru a reține că .....de pizza au fost consumate în scop de reclamă și pentru atragerea de clienți, critica recurentelor fiind întemeiată sub acest aspect.

În aceste condiții, în mod corect organele fiscale au considerat cheltuielile ca fiind făcute cu protocolul ceea ce înseamnă că, pe de-o parte ele sunt deductibile limitat la calculul impozitului pe profit (Curtea nu este sesizată cu vreo cerere legată de impozitul pe profit, reclamanta neformulând recurs; observă însă că, dacă acțiunea a fost admisă în ce privește TVA de ... lei, ar fi fost logic ca instanța de fond să ia în discuție și un impozit pe profit mai mic deoarece a reținut o bază de calcul mai mică), iar pe de altă parte, că reclamanta trebuia să colecteze TVA pentru cheltuielile ce depășesc limita de deducere. Bineînțeles, ar fi putut să presupună (teoretic, în defavoarea reclamantei) că aceste cheltuieli ar fi nedeductibile (spre ex., dacă ar fi ele nu au fost făcute în realizarea obiectului de activitate, pentru obținerea de venituri impozabile), dar chestiunea este lipsită de interes de vreme ce, este necontestat că reclamanta a depășit plafonul cu cheltuielile de protocol deductibile.

În consecință, depășirea plafonului de 2% stabilit de art. 21 al. 3 lit. a Cod fiscal, la care face trimitere art. 128 al. 8 lit f Cod fiscal rap. la Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, prin produse de pizzerie distribuite în cadrul acțiunilor de protocol (așa cum s-a arătat, această stare de fapt e o prezumție făcută, teoretic, în favoarea reclamantei) constituie livrare de bunuri, ceea ce înseamnă că legal și temeinic organul fiscal a calculat TVA și, ca urmare a întârzierii în plată, și majorări de întârziere.

Așa fiind, văzând că sentința pronunțată de Tribunalul Arad este dată cu aplicarea greșită a textelor de lege mai sus amintite, astfel încât în cauză devine incident motivul de recurs prevăzut de art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă, Curtea, în temeiul art. 312 Cod procedură civilă va admite recursul și va modifica în parte sentința recurată în sensul că va respinge acțiunea reclamantei îndreptată împotriva deciziei de impunere ...../2008 emisă de Administrația Finanțelor Publice Arad, a R.I.F din 05.05.2008 și a deciziei ,..../2008 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad pentru suma de .....lei reprezentând TVA din factura .....2007 emisă de SC D SRL precum și pentru majorările de întârziere aferente.

Va menține în rest dispozițiile sentinței (respectiv în ce privește partea respinsă din acțiune).

la act că nu au fost solicitate cheltuieli de judecată în recurs.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Admite recursurile formulate de pârâtele recurente Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și Administrația Finanțelor Publice Arad împotriva sentinței civile.....2010 pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul nr. ....../2008, în contradictoriu cu reclamanta intimată SC X SRL Arad. _____

Modifică în parte sentința în sensul că respinge acțiunea reclamantei îndreptată împotriva deciziei de impunere ....../2008, a R.I.F și a deciziei ....../2008 pentru suma de ..... lei reprezentând TVA din factura.....2007 emisă de SC D SRL și pentru majorările de întârziere aferente.

Menține în rest dispozițiile sentinței.

Fără cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.